

باقی سمندر

میزان/مهر ماه سال ۱۳۹۰ خورشیدی

اکتبر سال ۲۰۱۱ میلادی

سخنی با آقای یون

سلام به خوانندگان ارجمند

پیش از همه جمله ای را از کابل پرس در آغاز این نوشته مینویسم و سخن را با همین سخن کابل پرس می‌اغازم:

«سانسور - «حقایق و اندیشه‌ها سانسور می‌شوند » آزادی‌ها، حرف‌ها، نوشته‌ها - حقایق و اندیشه‌ها سانسور می‌شوند، تضمینی برای آزادی بیان وجود ندارد

. علیه سانسور رسانه‌ای و نقض آزادی بیان پیا خیزید »

اگر در افغانستان استبداد و تفتیش عقاید و سانسور وجود نمیداشت و مردم میتوانستند در پرتو آزادی گفتار و بیان صد سال پیش از امروز یا در زمان شمس النهار در وقت شیر علی خان - یا سراج الاخبار در وقت امیر حبیب الله خان فرزند امیر عبدالرحمان خان بنویسند - امروز وضعیت دیگری میداشتیم و شاید در افغانستان مشکل دولت ملت اصلن وجود نمیداشت.

تبصره آقای یون را در کابل پرس خواندم و من در مورد تبصره آقای یون هم تبصره بی دارم آقای یون نوشته اندکه :

زه تر دیر حده بناغلی بهمن سره موافق یم خو لیکن خبره داده چه :
که چېرې بحث دېر سیاسی نه شي دومره به وايم ھي خلکو ته سیاسی شعور ورکول دېر ضرور دی، په دی برخه کي د رسنیو ونده زیاته ده، مورنه شو کولای د خیلو خلکو ستړګی پېټي وساتو، خوا شعور ورکول باید په معقوله بنه ترسره شی، د ملت جورونی حس باید په ټولو افغانانو کي غښتلی شي، دېر لاسونه په مور کي کار کوي، چې د قبیلو او قومونو ترمنځ تفرقه اچوی، خود یووالی لپاره هم هشي په کار دي. یو تریخ حقیقت چې باید وویل شی دا دی ھي پېښتو خیله خیل حقوق یه سمه توګه نه دی پېژندلی بی هم دی، د ترلاسه کولو لپاره بی اقدام نه »

(تکیه زیر کلمات از من است - باقی سمندر)

آقای یون !

این درست است که بایست برای خلق شعور سیاسی بدھید اما فراموش ننمایید که یک اصل جامعه شناسی اینست که « محیط اجتماعی تعیین کننده شعور انسان است » سرحدات موجود در افغانستان - سرحدات استعماری است که در سالهای امارت امیر عبدالرحمان

فرزند افضل خان توسط استعمار آنروزه روسیه تزاری و استعمار بریتانیای کبیر کشیده شده و در طی صد و سی سال همین طور است . شعور اجتماعی انسانهای که چار و ناچار در افغانستان زندگی نموده اندو مینمایند در همین افغانستان شکل گرفته است . شعور انسانهای یی در نیم قاره هند در همانجا شکل گرفته است و از مردم آسیای میانه و ترکستان چین و روسیه هم در همین سال ها بارها شکل گرفته است . تغییر در مناسبات اقتصادی - سیاسی در افغانستان هیچگاه متوازن نبوده است بالنهم افغانستان در طی صد سال اخیر از مناسبات پیش مدرن کنده شده و گستاخ تاریخی و اجتماعی بوجود آمده است . هم پای این تغییرات و تبدلات و تطور در اگاهی اجتماعی افغانستان مسائلی رخداده اند که نیاز به باز نگری دارند.

من میدام که روشنفکران در افغانستان در قدم نخست خود را باهویت کتله پیش مدرن -
قومی تعریف مینمایند .

حال چند سوال مشخص از آقای یون در مورد روشنگری !

ایا شما حاضر هستید تابرای خوانندگان مشخص ای که نوشته های شما را بزبان پشتون
میخوانند بنویسید که :

از زمان های گذشته تا حال زمامداران افغانستان بزرگترین ظلم را برای همه مردم افغانستان
به ویژه برای مردم پشتون روان داشته و مردم پشتون را بسیار عقب نکهداشته اند و با
تحمیل ماکیاولیسم در عقب نگهداشتن مردم سهم ای ادا کرده اند ؟

از دور اگر نه از نزدیک حرکت نماییم - شاه شجاع کی بود و به زور کی به اقتدار رسید؟

تمام خانه جنگی های افغانستان برای گرفتن قدرت سیاسی را کدام شاهان و شاهزادگان
بالای مردم تحمیل کردند ؟

امیر عبدالرحمن مرتکب چگونه جنایات شد و چه خیانت هایی را برای مردم افغانستان
بویژه مردم پشتون مرتکب شد که تا حال زخم خون چکان دیورند تمام جسم و جان مردم
افغانستان را می سوزاند ؟

امیر حبیب الله تاچه حد ظلم و ستم روا داشت ؟

استقلال سیاسی افغانستان را کی ها با انگلیس ها وجه المعامله قرار دادند ؟

کی ها در قران کریم امضا کردند تا حبیب الله کله کانی به کابل بباید و کی ها وی و
دوستانش را کشتد ؟

کی ها محمد نادر شاه را به قدرت رسانیدند و چه تعهداتی با انگلیس ها داشتند ؟

محمد گل خان مومند چه ستم هایی را برگرده مردم رواداشت ؟

محمود طرزی را کی ها از افغانستان تبعید کردند ؟

محی الدین امیس را کی ها به زندان انداختند ؟

در افغانستان کی ها در راس قدرت قرار داشته اند و تاحال باعث شده اند که بسا از مردم دارای زندگی قومی و قبیلوی باشند و از زندگی شهری و حق و حقوق شهروندی نمیدانند؟

اگر حق و حقوق شهروندی در افغانستان پذیرفته گردد – و همه خود را شهر وند افغانستان بدانند نه کم و نه زیاد و برابری و عدالت اجتماعی در افغانستان تامین گردد – یگ گام به پیش خواهد بود.

با نقد صريح دو قرن اخیر میتوان خودرا برای زندگی نمودن در قرن بیست و یک آماده ساخت . دنیا گپ های از پسا مدرن دارد و ما تا هنوز در پای پیچ پیش مدرن و زندگی قومی و قبیلوی گرفتار مانده ایم .

بدون انتقاد صريح و آشکار از مناسبات سیاسی – فرهنگی – اقتصادی و نظامی موجود به مشکل خواهیم توانست – گامهای استوار بسوی مدنی بودن و مدنی شدن برداریم .

در سعودی و کشورهای خلیج همه آثار مدرن به چشم میخورند اما افکار پیش مدرن در زندگی جامعه نقش اصلی و تعیین کننده دارد .

اقای یون !

یکبار از افکار پیش مدرن نقدی بدست بدھید و همه مردم افغانستان را در عمل با خود برابر حساب کنید بعدن برادری گپ دیگر خواهد بود.

سو تفاهمات را بایست روشنفکران گروه فشری برتری طلب و شوینیست برطرف سازند و برتری طلبی و شوینیسم را نقد نمایند – تادیده شود که روشنگری چه خواهد شد !

بسا از روشنفکران پشتون را میشناسم که برضد انواع ظلم و ستم ستمنگران مبارزه نموده اند اما اینها در اقلیت قرار دارند .

بحث درمورد طالبان – حزب اسلامی و ایالات متحده امریکا و ناتو و متحدهین را در بخش دیگر مطرح میسازم . همینطور بحث درمورد دولت های همسایه و کشورهای منطقه را .

بحث شعور و اگاهی سیاسی را در رابطه به شعور و اگاهی ملی و منافع ملی در بخش‌های بعدی مطرح مینمایم .

برای بوجود آوردن اعتماد بایست همه زمینه های بی اعتمادی مورد نقد صريح قرار گیرند ،

اقای بهمن !

من درمورد نوشته آقای یون باز هم گفتنی هایی دارم و این پیش درآمد بحث باشد ،
یار زنده و صحبت باقی ،